

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 329/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť B. H., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. P. M., B., vo veci namietaného porušenia práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2 To 129/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. H. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. augusta 2008 doručená sťažnosť B. H., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie práva na uloženie trestu výlučne na základe zákona podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 To 129/08. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 20. augusta 2008.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 T 47/07-710 z 28. januára 2008 bol sťažovateľ spolu s ďalšími dvoma osobami uznaný vinným jednak zo zločinu nedovoleného

ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ale tiež zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona. Bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere siedmich rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 129/08 z 26. júna 2008 bolo odvolanie sťažovateľa, ako aj ďalších osôb ako nedôvodné zamietnuté.

Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu označeného práva podľa dohovoru, lebo mu v dôsledku aplikácie tzv. asperačnej zásady bol uložený trest prísnejší, než aký vyplýval zo zákona. Asperačnú zásadu aplikoval súd preto, lebo podľa jeho názoru išlo o samostatné skutky, za ktoré bolo treba uložiť úhrnný trest (na ktorý sa vzťahuje asperačná zásada), hoci v skutočnosti išlo o jeden pokračujúci skutok, ktorý bolo treba považovať za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami (v tomto prípade asperačná zásada do úvahy neprichádzala).

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označeného článku dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 To 129/08 s tým, aby uznesenie z 26. júna 2008 bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Požaduje aj náhradu trov právneho zastúpenia advokátom v sume 6 732 Sk.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ nepodal proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 2 To 129/08 z 26. júna 2008 dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade z dôvodov uvedených ďalej právomoc poskytnúť ochranu označenému právu sťažovateľa vyplývajúcejmu z dohovoru prináleží Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Sťažovateľ nie je spokojný s uznesením krajského súdu, ktorým bolo jeho odvolanie proti rozsudku okresného súdu zamietnuté. Namieta, že všeobecné súdy nesprávne posúdili obžalobou vytýkané konanie ako viacero skutkov, lebo v skutočnosti išlo iba o jeden pokračujúci skutok a o jeden trestný čin. V dôsledku tohto pochybenia mu bol uložený trest, ktorý presahuje zákonom ustanovenú sadzbu, a to v dôsledku protiprávne aplikovanej asperačnej zásady.

Možno konštatovať, že sťažovateľ vytýka krajskému súdu, že jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom hmotnoprávnom posúdení zisteného skutku. Okrem toho vytýka aj uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka. Podľa § 370 ods. 2 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, podáva sa najneskôr do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu. Podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Trestného poriadku dovolanie možno podať okrem iného aj vtedy, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby [§ 371 ods. 1 písm. h)], ale aj vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i)].

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľove námietky sú takého rázu, že na ich základe môže podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, pričom zákonná lehota na podanie dovolania mu dosiaľ plynie. Z toho zároveň vyplýva, že právomoc poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam má najvyšší súd v dovolacom konaní.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008